

ANTON CORBIJN MUNKA | WORK

2009. április 29 – július 5. | April 29 – July 5, 2009

Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum | Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art
Művészetek Palotája | Palace of Arts | 1095 Budapest, Hungary, Komor Marcell u. 1.

ANTON CORBIJN MUNKA | WORK

2009. április 29 – július 5. | April 29 – July 5, 2009

kurátor | curated by
KOPECZKY Róna

Köszönet Monica AXELSSONnak, az Anton Corbijn Ltd. igazgatójának,
és Stijn CLAASSENnek az antonymous bv kiállítási főkoordinátorának.

*Thanks to Monica AXELSSON, director of Anton Corbijn Ltd.,
and Stijn CLAASSEN, antonymous bv exhibition manager.*

szöveg | text
KOPECZKY Róna

fordító | translated by
MIHÁLY Árpád

lektor | translation revised by
Jim TUCKER

korrektúra | proofreading
KÜRTI Emese, SIMON Katalin

grafikai terv | graphic design
SZMOLKA Zoltán | Solid Studio | www.solid.hu

nyomda | printed by
Keskeny Nyomda, Budapest

© a művész | the artist
© a szerző | the author
© a fordító | the translator

kiadja | published by
Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum
Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art
Művészetek Palotája | Palace of Arts
1095 Budapest, Hungary, Komor Marcell u. 1.
tel: +36 1 555 34 44 | fax: +36 1 555 34 58
e-mail: info@ludwigmuseum.hu | www.ludwigmuseum.hu

felelős kiadó | responsible for the edition
BENCSIK Barnabás igazgató | director

A kiállítás a „Nincs Lehetetlen – Holland Kultfeszt” programjához kapcsolódik.
További információ: www.nlfesztival.hu

*The exhibition is part of the Dutch Festival “Nincs Lehetetlen – Holland Kultfeszt”.
For further information please visit: www.nlfesztival.hu*

BJÖRK GUDMUNDSDÓTTIR, Reykjavik, 1999 © ANTON CORBIJN

ANTON CORBIJN MUNKA

Anton Corbijn retrospektív kiállítása a holland fotográfus több mint harminc éves munkásságába enged betekintést, a korai videoklipektől a legújabb portrékig.

Corbijn a modern vizuális kultúra több területén kísérletezett, így a kiállításon rövidfilmek, videoklipek, koncertek díszlet-tervei, könyv- és lemezborító-tervek láthatók. Alapvető kifejezési médiuma azonban a fotográfia volt és maradt.

Corbijn 1955-ben született Hollandiában, Strijen szigetén, amelynek kulturális zártsága kialakította benne a zenei világhoz való intenzív vonzódást. A kortárs rockzene volt ugyanis az a katalizáló tényező és élmény, amely Anton Corbijnt a fotográfia irányába terelte. A koncerteken jelenléte legitimációjára és szégyenlősségének ellensúlyozására apja fényképezőgépét használta, így közel tudott férkőzni a zenészekhez. Fényképezőgépe kommunikációs protézisként szolgált ahhoz, hogy levetkőzze kapcsolatteremtési gátlásait, illetve magabiztosságot merítsen a számára idegen közegben.

A Corbijn lelkescsalád életét meghatározó protestantizmus és a Strijen szigetén jellemző kontemplatív életszemlélet döntően formálta Corbijn vizuális élményeinek rögzítési módját.

Szembeszállva a megszokott nagyon színes, természetellenesen tiszta és éles, mesterségesen megvilágított, szinte fényesre polírozott '70-es évekbeli koncertfotók diktálta szakadatlan képfolyammal és az általuk gerjesztett zűrzavarral, Corbijn számára a fekete-fehér képek jelentik az abszolút referenciát. Első, FAMOUZ címmel 1989-ben kiadott könyvében látható, 1976 és 1988 között készült, kizárólag fekete-fehér sorozatának látásmódjában így visszaköszön Eugène Smith, Robert Frank vagy Dorothea Lange vizuális öröksége.

Fotóinak stílusát az anyagszerűség és a testi közvetlenség hatását keltő szemcsés előhívás, az elmosódott, homályos kontúrok, az árnyékba süllyedő vonások, az eltakart vagy elfordított tekintet, a kéz kiemelt szerepe, valamint a meghökkenítő, szokatlan

ANTON CORBIJN WORK

Anton Corbijn's retrospective offers an overview of the Dutch photographer's oeuvre, spanning thirty years from the early video clips to the recent portraits.

Corbijn has experimented in wide-ranging areas of modern visual culture. This exhibition features short films and video clips, as well as designs for concert sets, book covers, and record sleeves. Photography, though, has always been his primary means of expression.

Corbijn was born in 1955 in Strijen on a Dutch island, whose cultural isolation was responsible for the intensity with which his desire to be near the music world was formed. Contemporary rock music was what steered Anton Corbijn towards photography. To legitimize his presence at the concerts and to compensate for his shyness, he took his father's camera with him, which excused him to get close to the musicians. The camera was a communicative prosthesis, which helped him overcome his social timidity, lending him confidence in an alien environment.

His father was a pastor, and Protestantism, together with the contemplative outlook that marked the inhabitants of Strijen, was to have a distinctive influence on the way Corbijn recorded visual experiences.

By choosing black-and-white photography as his absolute reference point, Corbijn went against the prevailing custom of music photos of the mid 70's – very colourful, unnaturally clear and sharp, artificially lighted and almost polished to a sheen – as well as the unceasing flow of images they provoke, their loud visual noise. His first book published in 1989 and entitled FAMOUZ shows exclusively black-and-white works from 1976 to 1988, in which his vision is informed by the visual legacy of Eugène Smith, Robert Frank or Dorothea Lange.

The style of his photos is distinguished by grainy development, and a sense of corporeal proximity, blurred, soft contours, features lost in shadows, eyes covered or averted, and an emphasis on hands, all within surprising, unusual compositions. Corbijn does not simply fight the transience of reality, but also wants to make sure we know that what we see in the pictures

kompozíció teszi különlegessé. Corbijn nem egyszerűen a valóság illékonyága ellen küzd, hanem azt is egyértelművé szeretné tenni felvételein, hogy nem ideálokkal, hanem idollokkal állunk szemben, akik saját árnyékuknak tűnnek. Híres modelljeit így a misztifikálás és az anonimitás határára helyezi, amelynek következtében a saját magukat hordozó mítoszok léte kérdésessé, instabillá válik.

Munkásságán keresztül Corbijn különböző társadalmi és pszichológiai jelenségeket is vizsgál, amelyek a sztárhoz mint fogalomhoz kötődnek. A korai fekete-fehér, valamint az úgynevezett **Star Trak** sorozatban a sztárságot mint életformát, vagy mint pszichológiai állapotot kérdőjelezi meg. Képein olyan ismert személyekkel találkozunk, akiknek a személyiségéről rögzült kép él a nagyközönség tudatában, a médiában való állandó jelenlétük miatt. Corbijn képein a spontán, mélyen emberi kitarukozásuk és a számunkra ismeretlen valódi személyiségük föltárása zavaró, sőt majdhogynem hazugságnak tűnik.

is not ideals, but idols who resemble their own shadows. This way he places his often famous models on the border between mystification and anonymity, which makes these self-perpetuating myths questionable and unstable.

*In his work Corbijn also studies different social and psychological phenomena related to the concept of the star. In the early black-and-white photos, as well as in the **Star Trak** series, he questions stardom as a lifestyle or a psychological state. In his pictures we encounter well-known people whose personality has been burnt into the public consciousness thanks to their constant presence in the media. Their spontaneous, deeply human self-revelation in Corbijn's photos and the disclosure of their non-public, real personality is a disturbing sight, verging on a lie.*

Identifying with stars (or rather idols) has come to be one of the most interesting issues of social psychology in the past fifty years. The Dutch artist is so interested in the question of

Az azonosulás a sztárokkal, pontosabban idollokkal az elmúlt fél évszázad egyik legérdekesebb szociálpszichológiai kérdésévé vált. A holland művészt olyan mértékben foglalkoztatja a sztárok identitásának kérdése, hogy Strijen szigetére visszatérve saját magát is alávetette ennek a vizsgálatnak az **a.somebody** című sorozatban, amelyben alkotói megközelítése megkérdőjelezhetetlenül párhuzamba hozható Cindy Sherman munkásságával. Önismereti folyamat részeként, utalva néhány zenész iránti fiatalkori rajongására, valamint a keresztyén értékek iránt elkötelezett szülők túlvilági életben való hitére, elhunyt zenészek bőrébe bújik.

A **33 Still Lives** című sorozatban, amely a bulvársajtó által generált, a celebek magánéletéből lopott képek iránti tömegéhség finom kritikája, Corbijn egyúttal a paparazzó-jelenséget, valamint a sztárfotók sekélyességét, ürességét, tartalmatlanságát vizsgálja. A lelketlenül, gépiesen termelt képek uralmával veszi föl a harcot.

A számos együttes közül, amellyel Anton Corbijn együtt dolgozott (U2, Nirvana, Coldplay), önálló termet szentelünk a Depeche Mode tagjairól készült portréknak, hiszen a holland fotográfust a mai napig hosszú, szoros, baráti- és munkakapcsolat fűzi a zenekarhoz. Ez a kapcsolat állandó megújulásra ösztönzi, és kölcsönösen inspirálja az alkotókat.

Corbijn pályáján mérföldkönek számít a Joy Division frontemberéről, Ian Curtisről 2007-ben készült **Control** című nagyjátékfilm. A nagy szakmai sikert arató mozifilm a kiállítás időtartama alatt az előadótérben vetítjük több alkalommal.

Kopeczky Róna

*stars' identities that upon returning to Strijen he submitted himself to the same analysis, in a series he entitled **a. somebody**, in which his creative approach has undeniable parallels with the works of Cindy Sherman. In a process aiming at self-knowledge, he took on the appearance of late musicians, referring both to his own obsession with some musicians as a young man and the obsession with the Christian values of his parents with their focus on life after death.*

*With **33 Still Lives**, a subtle critique of the tabloid-induced popular demand for images from celebrities' private lives, Corbijn also examines the paparazzi phenomenon, and the shallowness, emptiness and thoughtlessness of star shots. He takes up the fight with the inhuman, mechanical production of images and their resulting dominance.*

Of the great many bands with whom Anton Corbijn has worked (including U2, Nirvana, and Coldplay), we dedicate a separate room to portraits of Depeche Mode members, because they have had 23 year long and firm professional and personal relationship with the photographer, something that has proved mutually inspiring for the artists, and a stimulus for renewal.

*A milestone in Corbijn's career, his feature on Joy Division's vocalist Ian Curtis premiered in 2007. **Control**, which has earned much critical acclaim, will be shown in the lecture hall on a number of occasions while the exhibition is open.*

Róna Kopeczky

ROBERT DE NIRO, Paris, 1998 © ANTON CORBIJN

BLACK AND WHITE

Anton Corbijn fotográfusi életművét kronológiai sorrendben mutatjuk be. Az 1973 és 1989 között, kis formátumú fényképezőgéppel készített fekete-fehér, dokumentum jellegű felvételeken kizárólag zenészek láthatók. Ezek a munkák vezérfonalként és állandó referenciaként végigvonulnak a kiállítás különböző szakaszain.

BLACK AND WHITE

We present Anton Corbijn's photographic oeuvre in chronological order. The black-and-white documentary photos he made with a small-format camera between 1973 and 1989 feature musicians only. These works reappear frequently throughout the exhibition like a leitmotif, a stable reference point.

ELVIS COSTELLO, Amsterdam, 1977 © ANTON CORBIJN

STAR TRAK

Az 1989-et követő időszak fordulatot hozott: Corbijn eltávolodott a dokumentumfotózástól, és másfajta fényvel kezdett el kísérletezni, amikor egy időre Los Angelesbe költözött. Közepes formátumú fényképezőgépet használt, és kitágította a lencse elé kerülő világot. A Star Trak című sorozatban a zenészeken kívül művészeket, színészeket, modelleket és rendezőket is láthatunk. Corbijn ezeket a képeket „lithprinteknek” nevezi [a litográfia és nyomat keresztesztéseként], mert a különleges fotópapírt a „lith-developernek” nevezett előhívóval kezelte azért, hogy fokozza az árnyalatok intenzitását. A nézőpont rendszerint közelebb van, a kép gyakran szemből készül, általában természetes környezetben, és az eljárás inkább portréfotózásnak tekinthető. A mai napig használja ezt a technikát, bár a papírt már nem gyártják, és hamarosan saját készletei is elfognak.

CLINT EASTWOOD, Cannes, 1994 © ANTON CORBIJN

STAR TRAK

The period after 1989 brought about a turn: Corbijn broke away from the documentary genre and began to experiment with different lights, when he moved to Los Angeles for a while, started using a medium format camera and broadened the world before his lenses. The Star Trak series features artists, models, actors and directors, as well as musicians. Corbijn calls these pieces "lithprints" (a blend of lithography and photographic print), because he used a special photo paper and the so-called lith-developer to intensify the richness of the hues. The viewpoint is generally closer, the presentation often frontal, usually in a natural environment, and the pieces are more likely considered portrait photography. He uses the technique to this day, although that special paper is no longer made and he will run out of the material very soon.

MARLENE DUMAS, Amsterdam, 2000 © ANTON CORBIJN

33 STILL LIVES

1997 és 2000 között Anton Corbijn paparazzó-felvételeket imitáló portrékat készített. Ezek a plakátméretre nagyított, filterezett monokróm benyomást keltő – elsősorban kék szín uralta – felvételek érzékeny kritikái a paparazzók világának, amelyben a sztárokról minden titokzatosság lefoszlik. A vakuvilllogtatást imitáló megközelítésnek köszönhetően valóságnak fogadjuk el azt, amit látunk, pedig ez a valóság hamis, minden felvétel gondosan megrendezett. A legtöbb fényképezett személy színész, rendező, vagy olyan zenész, aki kapcsolatban áll a filmes világgal (Björk, Tom Waits stb.). A sorozatok rejtélyes világot mutatnak be, állóképeket nem létező filmekből, a színeken pedig régi, napszítta moziplakátok köszönnek vissza.

33 STILL LIVES

Between 1997 and 2000, Anton Corbijn made portraits that imitate paparazzi shots. Blown up to poster size, these filtered monochrome-like photos – with an overwhelming sense of blue – are sensitive critiques of the world of paparazzi, in which celebrities have lost all enigmatic sense. By mimicking the camera-and-flash approach of the paparazzi, the pictures assume a feel of reality, when this is in fact a fake reality, with all the shots carefully set up. Most of the people photographed were either actors, directors or musicians with a link to the film world (Björk, Tom Waits, etc.). The series represent a world of mystery, look like stills from non-existent movies, while the colouring recalls old movie posters bleached by sunlight.

SEAN PENN, San Anselmo, 1999 © ANTON CORBIJN

CAMERON DIAZ & EWAN MCGREGOR, London, 1997 © ANTON CORBIJN

a. somebody

A 2001–2002-ben készült a. somebody (a. valaki) című önarckép sorozattal Corbijn saját nevelkedésének körülményeit vizsgálta meg alaposabban, azt, hogy gyermekkori környezete milyen hatással volt a zene, és kisebb mértékben a film iránti rajongására. Visszatérve a szigetre ahol született, a holland művész Janis Joplinnak, Jimmy Hendrixnek, Elvis Presleynek, Frank Zappának, Bob Marleynek, Kurt Cobainnek és más, az élete során valamikor fontosnak érzett, ma már nem élő zenészeket maszkírozta magát. Így a saját szenvedélyét a szülei vallásos megszállottságával ötvözte, ami a halál utáni élet gondolatával való foglalkozásban fejeződött ki. A sorozat két részre oszlik: az elsőt a szabadban készült, színes képek alkotják, amelyek érzékeltetik a tájat, ahol felnőtt, és amely hatással volt későbbi kompozícióira is. A második rész fekete-fehér portréiban a rögeszmés gondolkodás érzékelésének szándéka sokkal egyértelműbb: az arcokon látszik például a smink, a hatás pedig szinte komikusan szomorú. A címek többféle értelmezést is lehetővé tesznek: az „a.curtis” olvasható „egyfajta curtis”-ként és „anton curtis”-ként is.

a.curtis, strijen, holland, 2002 © ANTON CORBIJN

a. somebody

With a. somebody, a series of self-portraits made in 2001–2002, Corbijn took a closer look at his upbringing and the effect it had on his obsession with music, and to a lesser degree, with film. Returning to the isle where he was born, the Dutch artist masked himself as Janis Joplin, Jimmy Hendrix, Elvis Presley, Frank Zappa, Bob Marley, Kurt Cobain and other late musicians who were important to him at some point in his life. This way he combines his obsession with that of his parents, who were focused on life after death. The series has two parts: the first includes colour shots made outdoors, creating a sense of the landscape he grew up in and which was to influence his compositions later on. The black-and-white portraits of the second part are more emphatic about the obsession: it is, for instance, possible to detect the make-up, and the effect is almost comically sad. A title like “a.curtis” can be read in different ways, like “a version of curtis” or as “anton curtis”.

anton z., strijen, holland, 2002 © ANTON CORBIJN

POLACHROME

Sokan azt gondolják, hogy Corbijn csak fekete-fehérben fényképez, ezért gyakran éri őket meglepetésként a színes munkáival való találkozás. E különös sorozat azokat a képeket mutatja be, amelyeket

POLACHROME

As most people assume Corbijn only shoots in black-and-white or monochrome, it is often a surprise to them to see his colour work. This particular section is work he shot on colour Polaroid film ("Polachrome") which is really

színes, nagyon szemcsés Polaroid filmre, ún. Polachrome-ra fotózott. Ezek a fotók, amelyek humorosabbak és játékosabbak, mint a fekete-fehér képek, többségükben a kilencvenes években készültek, hiszen ezt a speciális filmet ma már nem gyártják.

grainy. This work is often more humorous than his black-and-white work and definitely more playful. The photos were mostly taken in the 1990's as this particular film is no longer made.

PATTI SMITH, New York, 1999 © ANTON CORBIJN

DEPECHE MODE

Anton Corbijn munkássága több mint két évtizede, pontosabban 1986 óta kötődik szorosan a kultikus zenekar történetéhez, imidzséhez. A zenekar tagjai szerint Corbijn fotói és vizuális felfogása nagy mértékben befolyásolta zenei világuk teljes újragondolását és átértékelését. A holland művész nem csak fényképeket és klipeket készített a zenekar számára, hanem logót, plakátot és lemezborítót is tervezett, amelyekből válogatás látható a nagyterem vitrinjében.

DEPECHE MODE

Anton Corbijn's work has been closely tied to the history and image of this cult band. The members insist that Corbijn's photos and visual approach had a key influence on how they reassessed and reinvented their music. Beside photography and video clips, the Dutch artist also made logos, posters and record sleeves for the band, a selection of which can be seen in the display case in the large hall.

MARTIN GORE, Orlando, 2005 © ANTON CORBIJN

DAVE GAHAN, Milan, 1989 © ANTON CORBIJN

FILMEK

A Ludwig Múzeum szándéka szoros összefüggésbe hozni a fotókat Corbijn videó munkásságával. A kiállításon látható válogatás Corbijn 1988 és 2005 között forgatott, emblemikus videoklipjeiből ad ízelítőt, amelyek a nyolcvanas évek második felében, illetve a kilencvenes években a képi és a zenei kultúra szimbólumaivá, az úgynevezett MTV generáció számára pedig meghatározó referenciává váltak.

Joy Division: *Atmosphere* (1988) | Depeche Mode: *Enjoy the Silence* (1990) | U2: *One* (1992) | Nirvana: *Heart Shaped Box* (1993) | Johnny Cash: *Delia's gone* (1994) | Metallica: *Hero of the Day* (1996) | Depeche Mode: *It's no good* (1997) | Mercury Rev: *Opus 40* (1999) | Joseph Arthur: *In the Sun* (2000) | U2: *Electrical Storm* (2002) | Killers: *All These Things that I've Done* (2005) | Coldplay: *Talk* (2005) | Don Van Vliet: *Some Yo Yo Stuff* (1993)

KAPCSOLÓDÓ PROGRAMOK

április 28., kedd, 22:00
Megnyitó party Dj Palotaival
a Ludwig Múzeum teraszán

április 29., szerda, 10:00
Előadóterem: **Anton Corbijn** **beszélget**
Fabricsuz Gábor, a Republic of Art
kreatív igazgatója

április 30-tól, június 25-ig, csütörtökönként
18:00 tárlatvezetés magyarul
19:00 tárlatvezetés angolul

Magyar nyelvű tárlatvezetések minden
második szombaton, 18:00 órakor:
május 2. / május 16. / május 30. / június 13.

Speciális tárlatvezetések magyarul:
május 9., szombat, 16:00 Dobos Tamás fotóssal,
május 23., szombat, 16:00 Kollár-Klémencz
Lászlóval, a Kistehén tánczenekar énekesével,
június 6., szombat, 16:00 Winkler Nórával

FILMS

Ludwig Museum aims to illustrate the close relationship between Corbijn's photos and video works. We are presenting a selection from the emblematic video clips Corbijn made between 1988 and 2005, which became symbols of the visual and musical cultures of their time, and definitive points of reference for the so-called MTV Generation.

RELATED PROGRAMS

Tuesday, 28 April 10:00 p.m.
Opening party with Dj Palotaival
on the terrace
of Ludwig Museum

Wednesday, 29 April, 10:00 a.m.
auditorium: **Gábor Fabricsuz**, creative director
of Republic of Art **talks with Anton Corbijn**

Every Thursday, 7:00 p.m.
from 30 April to 25 June:
guided tour in English

Guided tour in English every
Saturday (except 20 June):
2 May, 7:00 p.m. / 9 May, 5:00 p.m.
16 May, 7:00 p.m. / 23 May, 5:00 p.m.
30 May, 7:00 p.m. / 6 June, 5:00 p.m.
13 June, 7:00 p.m. / 27 June, 7:00 p.m.

Angol nyelvű tárlatvezetések

minden szombaton (június 20. kivételével):
május 2. 19:00 / május 9. 17:00
május 16. 19:00 / május 23. 17:00
május 30. 19:00 / június 6. 17:00
június 13. 19:00 / június 27. 19:00

a **Control** (2007, 122 perc) **c. film vetítése**
minden második szombaton
az előadóteremben:
május 2. 14:30 / május 16. 14:30
május 30. 14:30 / június 6. 18:00

a **No Still Life** (2000, 50 perc) **c. dokumentumfilm vetítése** minden második szombaton az előadóteremben:
május 2. 17:00 / május 16. 17:00
május 23. 18:30 / május 30. 17:00

június 20., szombat, a Múzeumok éjszakáján,
az előadóteremben:
18:00 a **Control c. film vetítése** / 20:30 a
No Still Life c. dokumentumfilm vetítése
21:30 **Theodorus Roeleven, a dokumentumfilm rendezője és az NPS holland producer csatorna igazgatója beszél Anton Corbijnről**

július 4., szombat:
Anton Corbijn záró party

Screening of the film Control (2007, 122')
every second Saturday in the auditorium:
2 May, 2:30 p.m. / 16 May, 2:30 p.m.
30 May, 2:30 p.m. / 6 June, 6:00 p.m.

Screening of the documentary film No Still Life (2000, 50')
every second Saturday in the auditorium:
2 May, 5:00 p.m. / 16 May, 5:00 p.m.
23 May, 6:30 p.m. / 30 May, 5:00 p.m.

Saturday, 20 June, on the Night of Museums,
in the auditorium:
6:00 p.m. **screening of the film Control**
8:30 p.m. **screening of the documentary film No Still Life** / 9:30 p.m. **Theodorus Roeleven, director of the documentary film and director of the Dutch NPS channel, speaks about Anton Corbijn**

Saturday, 4 July:
Anton Corbijn closing party

PÁLYÁZAT VIDEOKLIP KÉSZÍTÉSÉRE

A kiállításhoz kapcsolódóan a Ludwig Múzeum Anton Corbijnnel közös ötlet alapján videoklip pályázatot hirdet a Depeche Mode *Enjoy the Silence* című zenéjére.

Jelentkezési határidő: 2009. június 14.

Felhívás és részletek a www.corbjnbudapest.hu oldalon.

VIDEO CLIP COMPETITION

In connection with the exhibition, the Ludwig Museum, together with Anton Corbijn, is announcing a competition for the remake of Depeche Mode's video clip *Enjoy the Silence*.

Application deadline: 14 June 2009.

Application and details on www.corbjnbudapest.hu

Ludwig Múzeum

Kortárs Művészeti Múzeum
Museum of Contemporary Art

Nyitva: kedd–vasárnap: 10.00–20.00 | Hétfőn zárva

Open: Tuesday–Sunday: 10.00 a.m.–8.00 p.m. | Closed on Mondays

Művészetek Palotája | Palace of Arts | 1095 Budapest, Hungary, Komor Marcell u. 1.

Tel: +36-1-555-3444 | info@ludwigmuseum.hu | www.ludwigmuseum.hu

OKTATÁSI
ÉS KULTURÁLIS
MINISZTERIUM

A múzeum fenntartója

**Művészetek
Palotája**
Budapest